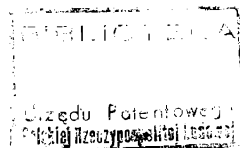

14 kwietnia 1927 r.

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY E21c 15/00

Nr 5491.

Józef Dawidowicz
i Wacław Moszyński
(Borysław, Polska).

Kl. 5 b 7.

56 25/02

Sposób łączenia żerdzin wiertniczych.

Zgłoszono 31 maja 1924 r.

Udzielono 27 lipca 1926 r.

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi sposób łączenia ze sobą dowolnych żerdzin lub prętów.

Sposób ten nadaje się wtenczas gdy chodzi o pewne połączenie żerdzin z główką, a zwłaszcza wykonanych z żelaza uszlachetnionego domieszkami, zastosowanie ma głównie do żerdzin wiertniczych.

Przy głębokich wierceniach sposobem udarowym ważną rolę odgrywają żerdziny wiertnicze, na których wisi warsztat wiertniczy, składający się z dłota, obciążnika, nożyc i łącznika.

Dotychczas łączono żerdziny z główką zapomocą zgrzewania (spawania), co ma pewne niedogodności. Największa ilość zrywania żerdzin przypada bądźto w samym miejscu zgrzewania, bądź w najbliższej je-

go okolicy, a to z powodu przegrzewania tworzywa podczas spawania. Następnie przy łączeniu sposobem zgrzewania na żerdzinie daje się stosować tylko żelazo o niskiej zawartości węgla, a tem samem o małej wytrzymałości (35—40 kg/mm), natomiast żelaza i stali o większej zawartości węgla, jak również zawierającego inne domieszki uszlachetniające, w rodzaju niklu, chromu i manganu nie można używać na żerdziny, albowiem zgrzewanie ich jest albo niemożliwe, albo pod względem wytrzymałości niepewne. Z drugiej strony ze względu na to, że zużycie żerdzin polega na przemianie budowy żelaza z postaci włóknistej na postać ziarnistą, wywoływanej ciągłymi wstrząśnieniami przy wierceniu udarowym, a domieszki wymienionych

materiałów uszlachetniających znakomicie mogłyby podnieść ich wytrzymałość, pożądanymby był taki sposób łączenia końców żerdzin, któryby usuwał konieczność zgrzewania.

Proponowany sposób łączenia końców żerdzin uwidocznia tytułem przykładu rysunek, na którym fig. 1 daje widok ogólny żerdziny wiertniczej, złożonej z żerdzi, połączonej z główkami, fig. 2—szczegół wykonania w przekroju przed połączeniem, fig. 3—widok końcowy jednego końca żerdziny i fig. 4—takież jak na fig. 2 przekrój po połączeniu z żerdziną.

Sposób polega na tem, że w końcach łącznikowych żerdzi 1 wykonane jest gniazdo 2, a żerdź 3 na końcu się zbija w jakikolwiek sposób i na taki zgrubiony koniec 4 z wyzłobionemi w nim rowkami 5 lub bez nich wsuwa się gniazdo 2 nagrzanego końca 1, które następnie zaciskane jest pod prasą, młotem lub w jakikolwiek inny sposób.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób łączenia żerdzin wiertniczych o przekroju dowolnym, znamienny tem, że jeden pręt otrzymuje na końcu zgrubienie kształtu dowolnego bądźto przez osadzenie, bądź przez wytoczenie, zaś główka żerdziny—gniazdo, odpowiadające powyższemu zgrubieniu, poczem następuje wprowadzenie zimnej żerdzi zgrubionej do gniazda główki żerdziny, ogrzanej do temperatury odpowiadającej kowalności, i obciśnięcie pomienionego gniazda na zgrubieniu.

2. Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tem, że zgrubienie zaopatruje się w podłużne żłobki, w celu dokładniejszego złączenia żerdzi z główką żerdziny.

Józef Dawidowicz.

Wacław Moszyński.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

